

Sygn. akt I C 230/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Przemysław Majkowski

Protokolant : st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2017 r. w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) SA z siedzibą w L.

o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości

1. oddala powództwo,
2. zasądza od powoda K. S. na rzecz pozwanego (...) SA z siedzibą w L. kwotę 7.200 (siedem tysięcy dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego przed sądem pierwszej instancji,
3. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu na rzecz radcy prawnego D. D. kwotę 8.856,00 (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć) złotych brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej ustanowionej dla powoda K. S. z urzędu.

Sygn. akt I C 230/16

UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym do Sądu Rejonowego w Wieluniu w dniu 1 czerwca 2016 r. (data wpływu) powód K. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) SA w L. na rzecz powoda kwoty 80.000,00 zł tytułem odszkodowania za bezpodstawne korzystanie z jego gruntu przez ostatnie 10 lat przed wytoczeniem powództwa, przez urządzenia energetyczne pozwanego. (pozew k. 2-3).

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego (...) SA w L. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego. (odpowiedź na pozew k. 16 – 21).

Postanowieniem z dnia 23 września 2016 r. Sąd Rejonowy w Wieluniu stwierdził swą niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Sieradzu.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód jest właścicielem nieruchomości położonej we wsi K. gmina W., dla której w Sądzie Rejonowym w Wieluniu prowadzona jest księga wieczysta (...).

(bezsporne).

Powód wszedł w posiadanie tej nieruchomości na podstawie umowy darowizny i umowy ustanowienia służebności sporządzonej w dniu 7 listopada 2013 r. zawartej w W. przed notariuszem I. K. za nr rep. (...).

(dowód: kopia wypisu Kw nr (...) k. 3).

Do dnia 7 listopada 2013 r. właścicielem przedmiotowej nieruchomości był ojciec powoda H. S. (1), który nabył je w 1986 r., w drodze dziedziczenia po swoim ojcu.

(dowód : zeznania świadka H. S. (1) nagr . 00:02:30, k. 109i 109 v.)

Na nieruchomości powoda przebiega napowietrzna linia energetyczna oraz stoją słupy ją podtrzymujące należące do pozwanego. Linia została oddana do użytku w dniu 15 lutego 1977 r.

(dowód: zeznania świadków H. S. op. cit., świadków B. K. nagr . 00:07:49, k. 105 v., K. M. nagr . 00:26:13 k. 105 v, 106. oryginały protokołów odbioru technicznego k. 31,32).

Powyższy stan faktyczny był w istocie przeważającej mierze bezsporny, w pozostałym zakresie Sąd ustalił go na podstawie materiału dowodowego zaoferowanego przez strony niniejszego postępowania szczegółowo opisanego przy rekonstrukcji stanu faktycznego sprawy. Sąd ocenił wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.). Strona pozwana przedłożyła do akt sprawy dokumenty wskazujące na okoliczność posiadania przez nią linii energetycznej na obecnej działce powoda od 15 lutego 1977 r. Dokumenty te są istotne o tyle, iż w związku z pozostałym materiałem dowodowym zaoferowanym przez strony, w tym przede wszystkim osobowymi środkami dowodowymi, pozwoliły Sądowi na ustalenie stanu faktycznego w sprawie oraz dokonanie jej rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo wniesione przez powoda K. S. okazało się bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu w całości.

W odpowiedzi na pozew oraz w toku procesu strona pozwana skoncentrowała się na podniesionym przez siebie zarzucie zasiedzenia służebności przesyłu, wywodząc, że do tego nabycia doszło w dobrej wierze. Strona pozwana wykazywała, że do tego nabycia doszło już 15 lutego 1987 r. przyjmując 10 letni okres korzystania z linii począwszy od 15 lutego 1977 r.

Strona powodowa w toku procesu skoncentrowała się na wykazywaniu złej wiary w posiadaniu pozwanego wywodząc z tego, prawo powoda do żądania odszkodowania za okres od 1 czerwca 2006 r.

W ocenie Sądu w sytuacji podniesionego zarzutu zasiedzenia, okoliczności dotyczące złej jak i dobrej wiary tego nabycia, w okolicznościach ustalonego w sprawie stanu faktycznego nabierają drugorzędnego znaczenia. Otóż niesporne jest pomiędzy stronami, że linia napowietrzna będąca przedmiotem pozwu istnieje od 15 lutego 1977r. Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wykazała swoje następstwo prawne po poprzednikach, którzy zbudowali linię na nieruchomości powoda, a powód tego nie zakwestionował. Zatem niezależnie czy przyjąć dobrą czy złą wiarę posiadania to upływ zasiedzenia, uwzględniając wszystkie zmiany przepisów tego dotyczących, nastąpiłby przy złej wierze, najpóźniej w 2007r. przyjmując, bezsporny w sprawie, 30 letni okres nieprzerwanego posiadania linii energetycznej. Żądanie powoda obejmuje okres od 1 czerwca 2006 r. do 1 czerwca 2016r. Powstaje zatem zagadnienie, które ma pierwszorzędne znaczenia dla rozpoznania sprawy, a mianowicie czy powodowi, który jest właścicielem nieruchomości od 7 listopada 2013 r. przysługuje legitymacja czynna do wystąpienia w niniejszym procesie z powództwem o zapłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości, a jeśli tak to za jaki okres. Rozpoznając to zagadnienie podnieść należy, że prawo do wytoczenia powództwa (legitymacja czynna) przysługuje osobie, która była właścicielem nieruchomości w czasie objętym żądaniem, gdyż roszczenie o zapłatę wynagrodzenia **uzupełnia** roszczenie windykacyjne o wydanie rzeczy właścicielowi. (np. wyrok SN z 15 kwietnia 2004 r. (V CK 273/03, LEX nr 183707, wyrok SN z 11 lutego 1998 r. (III CKN 354/97, LEX nr 164264). Podobnie

przyjmuje E. Gniewek („Kodeks cywilny. Księga druga. Własność i inne prawa rzeczowe. Komentarz”, Zakamycze 2001). Zatem do dnia sprzedaży albo darowizny nieruchomości roszczenie przysługuje poprzedniemu właścicielowi, a po zawarciu tej umowy nabywcy albo obdarowanemu. Nabywca może wytoczyć powództwo o zapłatę za okres przed sprzedażą wyłącznie w przypadku przeniesienia na niego tej wierzytelności przez sprzedawcę w drodze umowy cesji. Ciężar udowodnienia tego faktu stosownie do treści art. 6 k.c. spoczywa na powodzie jako na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. W niniejszej sprawie powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedstawił umowy cesji nie ma zatem również legitymacji czynnej do wytoczenia powództwa za okres przed dniem 7 listopada 2013 r. co powoduje, że powództwo podlega oddaleniu za ten okres z uwagi na brak legitymacji czynnej strony powodowej. Za pozostały okres objęty żądaniem od 8 listopada 2013 r. do 1 czerwca 2016r. powództwo podlega również oddaleniu bowiem w 2007 r. doszło do zasiedzenia służebności przesyłu na nieruchomości powoda co czyni bezprzedmiotowym żądanie powoda zapłaty za bezumowne korzystanie z nieruchomości.

Zwolnienie od kosztów sądowych nie oznacza zwolnienia od obowiązku pokrycia kosztów należnych stronie przeciwnej w przypadku przegrania procesu. W pkt. 2 wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W oparciu o powyższe Sąd, na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2016r. (Dz. U. z 2015r. poz. 1800), zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego. Na podstawie tych samych przepisów, orzeczono w pkt. 3 wyroku o kosztach zastępstwa prawnego pełnomocnika powoda ustanowionego z urzędu na podstawie powiększając je o należny podatek 23 % VAT.